

lægge i første Instans ved Sø- og Handelsretten.

3. Vædringsforslagene Nr. 46 og 47 ville findes fornødne Bestemmelser om Forpligtelsen til at modtage Søgsmaal ved Sø- og Handelsretten, om Valg af teknisk udbannede Medlemmer til denne Ret og om Patentfagers Behandling ved samme.

Til § 27, 2det Stykke foreslaar Udvalget den Vædring, at Tidsfristen, inden hvilken Paatale skal finde Sted med Hensyn til Indgreb i en Patenthabers Ret, nedsettes fra 3 til 1 Aar, saaledes at denne Frist regnes fra det Øjeblik, da Indgrebet kommer til Patenthaberens Kundskab. Ved Siden heraf fastholdes en absolut Præscriptionsfrist af 3 Aar.

D'Hrr. G. G. Weizel, P. M. Elfsjær og A. N. Bindstofte, der alle ere Patenthavere, samt Hr. Grosferer og Fabrikant Jacob Cohn, have henvendt sig til Udvalget med forskellige Forslag til Vædringer i Lovforslaget.

Hvad disse fra to Sider stillede Vædringsforslag angaar, have de fleste af de Spørgsmaal, som de omhandle, været under Overvejelse i Udvalget, og dets Opfattelse af dem falder i flere Tilfælde sammen med Forslagsstillernes. Hvor dette ikke har været Tilfældet har Grunden dertil dog ikke været, at man ikke i Udvalget har stænket Forslagene fornøden Overvejelse.

Til disse Vædringsforslag knytter den sidste Forslagsstiller nogle Henstillinger om, hvorledes Staten kunde komme mindre bemidlede Opfindere til Hjælp. Om der ikke kunde gives en saadan Mand, naar han tilvejebragte fyldestgørende Vidnesbyrd om sine Forhold, Afgang til et af Statens Værksteder, hvor han kunde udføre Modeller uden at befrygte overdrevne Udgifter eller utilbørlig Omgang med hans Opfindelses Hemmelighed. Fremdeles om der ikke kunde gøres noget for at hjælpe den industridrivende, der maatte have Lyst til at sælge sit Patent i Udlandet? Om man ikke her hjemme kunde faa nogen Underretning om, paa hvilke industrielle Omraader fremmede Lande syntes at afgive en gunstig Operations-

basis. Om den danske Regering ikke i den Henseende kunde udrette noget gennem sine Repræsentanter i Udlandet? Endelig henstiller den nævnte Forslagsstiller, om en Opfinder, endskønt han havde solgt sit Patent, dog maatte have Ret til at faa sit Navn knyttet til Opfindelsen, og saaledes opnaa den Værdi, som tilkom hans Flid og Begavelse, og den Nytte, som han vilde have ved at blive bekendt som en Dygtighed, navnlig derved at hans Opfindelse udstillede i Udlandet.

Udvalget er enigt med Forslagsstilleren i, at disse Tanker næppe kunne gives Udtryk indenfor nærværende Lovforslags Ramme, og skal derfor ikke nærmere gte sig om dem.

Vædringsforslag.

Til § 1.

Af Udvalget:

1) 3. 2det Stykke, 2den Linie, udgaa Ordene: „eller Produkter, der fremstilles ad kemisk Vej“.

Af Rudsjen:

2) 2det Stykke affattes saaledes: „Dog gives ikke Patent paa Opfindelser, der bestaa i nye Lægemidler, Nærings- eller Nydelsesmidler eller disses Sammensætning, men vel paa nye Redskaber og Apparater til de nævnte Genstandes Frembringelse og Fremstilling.“

Af Ministeren, tiltraadt af Udvalget:

3) Som et nyt sidste Stykke sættes: „Dog forbeholdes det Staten at forfærdige og lade forfærdige Krigsmateriel til Hær og Flaade, uden at Patentet kan gøres gældende imod den“.

Til § 2.

Af Udvalget:

4) 3. Linie 1 forandres „Retten“ til „Ret“.